

UNIEK CO-HOUSINGPROJECT

Toontjeshuis geeft jongvolwassenen met beperking een thuis

‘Wie zorgt voor onze zoon of dochter als wij er niet meer zijn?’ Een vraag die vele ouders van kinderen met een beperking zich stellen. Voorzieningen kunnen die volledige zorg overnemen, maar dat geldt alleen voor wie die een zorgbudget krijgt. En wat als je meer inspraak wil of nog jarenlang moet wachten op zo een budget? Het Toontjeshuis in Sint-Niklaas biedt een antwoord.

– Tekst **Fenne-Chien Huylebroeck** – foto **Stefaan Van Hul**

Ook mensen met een beperking hebben dromen en streven naar een stukje onafhankelijkheid. Ze willen de kans krijgen om zelfstandig te wonen en hun volledige potentieel te benutten. Daarom heeft de oudergroep van BijZonderOns vzw het initiatief van Toontjeshuis verder uitgewerkt in Sint-Niklaas.

Dit huis voor 12 bijzondere bewoners ligt in het centrum van Sint-Niklaas, met veel mogelijkheden op wandelafstand. Iedereen heeft rust en privacy in een eigen studio. Een grote leefkeuken en zithoek creëren de mogelijkheden samen dingen te beleven, te organiseren, te eten, te feesten,...

De klok rond zorgen medewerkers van Familiehulp en Raakzaam voor aanwezigheid en ondersteuning. We hopen vooral dat het een plek wordt waar vriendschappen worden gesmeed en waar deze jongvolwassenen samen groeien.

Co-housing en co-working tussen netwerken

Samen met zorgpartners neemt de oudergroep van BijZonderOns de verantwoordelijkheid voor de coördinatie van de benodigde zorg en begeleiding om van het Toontjeshuis een warme, veilige thuis te maken.

De medewerkers van Familiehulp en Raakzaam halen de bewoners met een beperking uit bed en kleden hen aan, bewaken dat iedereen tijdig naar zijn dagactiviteiten vertrekt, bereiden elke avond een verse maaltijd, maken tijd voor individuele gesprekjes,...

Balans tussen nu en later

Ouders van kinderen met een beperking kunnen zo lang mogelijk zelf en thuis voor hun zoon of dochter proberen zorgen. Maar wat als het stilaan of plots niet meer lukt? Dan moet je hopen dat er ‘ergens’ een plekje vrijkomt.

Overal zie je ouderinitiatieven uit de grond schieten. Toontjeshuis biedt hiervoor een kader. Begin 2024 opende de eerste woning in Sint-Niklaas de deuren.

Elk Toontjeshuis zal een beetje anders zijn. De oudergroep zoekt naar bewoners van wie de zorgbehoefte aansluit. Wat dit project uniek maakt is de solidariteit: alle zorgbudgetten worden samen ingezet zodat we ook enkele jongvolwassenen in de groep kunnen opnemen die nog jarenlang moeten wachten op steun van de overheid. Hoewel dit een prachtig concept is, zorgt het ervoor dat er financiële uitdagingen zijn en fundraising broodnodig is.

Gerust oud worden

Toontjeshuis Sint-Niklaas wordt een boeiend verhaal van hoe bewoners door hun aanvullende talenten gezamenlijk hun individuele beperkingen overstijgen. Een verhaal van hoe je vertrekkend vanuit gemeenschappelijke zorgbehoeftes een project kan opstarten, weliswaar met veel gepuzzel en inzet van het netwerk rond deze bewoners. We hopen dat het lukt om dit uit te bouwen tot een 100% zelfbedruipend project naargelang meer bewoners hun volledige budget krijgen. Zo kunnen de ouders met een gerust hart oud worden. BijZonderOns vzw zal de komende jaren extra mensen engageren om dit huis op lange termijn draaiende te houden. ■

~ Er zijn op dit moment nog twee plaatsen beschikbaar in het Toontjeshuis.
www.toontjeshuis.be
www.bijzonderons.be

Burgerpanel.

ELKE MAAND LATEN DRIE LEZERS HUN LICHT SCHIJNEN OVER EEN NETELIGE KWESTIE

DE STELLING

‘In elke dorpskern moet er minstens één cash-automaat aanwezig blijven’

Jan (57)

Jan van der Meirsch heeft sinds 2017 een niet-aangeboren hersenletsel en zit sindsdien in een rolstoel.

Belangrijk in landelijke gebieden

Dat is een interessant standpunt. Het lijkt erop dat men het belang benadrukt van het behouden van toegang tot contant geld in lokale gemeenschappen. Dit kan vooral belangrijk zijn in landelijke gebieden waar digitale bankdiensten misschien niet zo wijdverspreid of betrouwbaar zijn. Het behoud van ten minste één geldautomaat kan essentieel zijn voor de dagelijkse financiële transacties van mensen en draagt bij aan de economische levensvatbaarheid van de gemeenschap.

Pieter (45)

Pieter De Vis Sociaal bewogen, sportief en woont met zijn gezin in Gent.

Zeker nog de kans krijgen

Ik betaal bijna nooit meer met cash geld. Ik ben vaak verbaasd in omgekeerde zin als ik op plekken kom waar ik niet elektronisch kan betalen. Ik heb zelf een groot vertrouwen in het elektronisch betaalsysteem. Hierdoor wordt belastingontduiking ook moeilijker, hoop ik. Ik heb graag dat iedereen de juiste belastingen betaalt, dat is fair. Het lijkt me verstandig om wat cash in huis te hebben om voorbereid te zijn op een systeemfalen of andere problemen. Uiteraard heb ik begrip voor anderen die opgroeiden met cash geld. Zij moeten zeker nog kansen krijgen om cash te betalen. Maar dat is een eindig verhaal.

Bernard (75)

Bernard Casteels Grafisch vormgever uit Mariakerke, actief in pensioen en grootvader.

Probleem in dorpskernen

Waar ik woon – dicht bij Gent – zijn er nog vijf cash-automaten binnen een straal van 2 kilometer. Wij mogen hierover niet klagen. Dit probleem stelt zich wellicht meer in dorpskernen. Maar er is meer. Toen eind de jaren '60 van vorige eeuw de lonen niet meer uit de hand werden betaald maar op een zichtrekening gestort, lokten de banken de burger met allerlei geschenkjes. Eender welke financiële verrichting was gratis en er was een maximum aan service. Ook die tijden zijn voorbij, zonder weg terug: gedaan met gratis financiële verrichtingen en de service is op afspraak.